

Çivi Çiviye Hamaylı

— prens · 17 Eylül 2015

Leyli!

İnsan yarasına uzaklık basar
Nem vakti ayinlerde/
Kuraklık yangınları

Benim senden ödüm kopar
Zül vakti zamanlarda
Ellerim eğelendi
Solmuş çiçekler
Parmaklarımda
Kanıyor...

Düşün;
Sana gelmeyişlerimi/
Sarı saçlı bir zebana
Duraklandı yolculuk

Bizde sevmek!
Bir pisinin başını okşamak
Ya da bir güvercin telaşında
Sineye çekilmek değil/
Büyük dağlar kaydı
Sayende gözlerimden
Hani o senin yuvanda
Birleşen hamaylı
Bir çiviyle duvara
Tutunan...

Ve...
Gölgesi ağır sokakların
Can telaşları/
Yazgımızı süpürdüler
Fişlediler namusu
Dilde üşengeç
Zam pazarlığı

Œir sokakta!
Anlamam Œair yoksulluđunu
Bu hırs nedir birader/
Eđer çözezsın
Kelimelerin dilini
Kenara çekilmesini
Bileceksın/

Egonu önüne katıp
Gideceksın...

Çivi çiviıi söker
Hamaylı boynunda
Yeter ki iste/
Œir sonunda...